

Fővárosi Törvényszék

Az ügy száma: 105.K.701.017/2020/9.

A felperes: HelloPay Zrt. (1026 Budapest, Gábor Áron u. 28.)

A felperes képviselője: Oppenheim Ügyvédi Iroda, eljáró ügyvéd: [REDACTED] (1053 Budapest, Károlyi utca 12.)

Az alperes: Gazdasági Versenyhivatal (1054 Budapest, Alkotmány utca 5.)

Az alperes képviselője: dr. Kolongya Dóra kamarai jogtanácsos

A per tárgya: versenyfelügyeleti közigazgatási jogvita (Vj/64-120/2017.)

Í T É L E T

A bíróság a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 100.000 (egyszázezer) forint perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az állam javára az állami adó-és vámhatóság felhívásában megjelölt módon és számlára 1.200.000 (egymillió-kettőszázezer) forint kereseti illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A per alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes a HelloPay terminálon üzemeltetett interaktív készpénzmentes fizetési rendszert működtet, mely lehetővé teszi, hogy az elfogadóhelyeken (bankkártyával vagy HelloPay kártyával) a fogyasztók a fizetéskor borralalóval és/vagy adománnyal növeljék a megvásárolt termék, illetve igénybe vett szolgáltatás ellenértékét.
- [2] A terminál 2016. április 15-étől 2016. április végéig alapbeállított 10%-kal üzemelt, és 0, 5, 15 és 20%-ra lehetett módosítani a borralaló vagy adomány mértékét. 2016. májustól a terminál alapbeállításban 10%-kal, és 21 féle mértéket biztosító fokozatmentes ún. jatt-csúszkával működik a terminál.
- [3] A felperes <https://www.hellopay.hu> honlapjának nyitó oldalán 2019. június 17-én a fő üzenetek között az alábbi szöveg volt olvasható: „Magasabb bevétel a szabadalmaztatott borralaló csúszkának köszönhetően”. A szolgáltatások menüpontról nyíló aloldalon a készpénz megszüntetésére vonatkozó körábrán: „Bevétel növelése”, az egyedi terminálokra vonatkozó, narancs háttérszínű leírás és terminálfotó mellett nagyobb betűmérettel a „+7,8%” szerepelt. Az 1:52 mp-es YouTube videójában (https://www.youtube.com/watch?time_continue=52&v=iz-wjSSbMMI) angol nyelven arról adott tájékoztatást, hogy a terminál használatával akár 7,8%-os növekedés érhető el.
- [4] A terminálon keresztüli vásárlás körülményei elfogadóhelyek szerinti bontásban nem különülnek el, az üzleti partnerek a terminált jellemzően a kiszolgáló pult pénztárgéppel átellenes oldalára helyezik el. A felperes az elfogadóhelyek részére oktatásokat tart, és a helyes terminálhasználatot szűrőpróbaszerűen ellenőrzi.
- [5] A terminálon a fizetési folyamat során megvalósult kereskedelmi gyakorlatot részletesen az alperes VJ/64-108/2017. számú vizsgálati jelentésének IV.1. pontja, a további kereskedelmi

kommunikációra vonatkozó információkat a jelentés 10. számú melléklete, valamint a VJ/64-111/2017. számú előzetes álláspont melléklete tartalmazza.

- [6] A terminálokon keresztül 2015. május 7. és 2016. április 15. között az alperes jogvita tárgyává tett Vj/64-120/2017. számú határozatának 66. pontjában, 2016. április 15. és 2019. január 1. között pedig a 67. pontban ismertetett táblázat szerinti mértékű borraivaló/adomány került kifizetésre. A borraivaló és adomány együttes alkalmazása esetén azok aránya a határozat 69. pontjában rögzített táblázat szerint tért el, a felperes terminálokhoz kapcsolódó árbevételét 2016. április 15-től a határozat 71. pontja tartalmazza.
- [7] Az alperes a Vj-64-120/2017. számú határozatával (a továbbiakban: alperes határozata) megállapította, hogy a felperes 2016. április 15-től tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatot folytat azáltal, hogy a terminálokban a 10%-os borraivaló/adomány mérték kiemelésével (a mérték alapbeállításával) pszichés nyomást gyakorol a fogyasztókra. Megtiltotta, hogy a felperes a határozat átvételét követő hatodik hónapon túl a kifogásolt magatartást tanúsítsa és egyben arra kötelezte, hogy a határozat átvételét követő hatodik hónap végéig igazolja, hogy az eltiltásnak hogyan felel meg. A felperest 20.000.000 forint, húsz egyenlő részletben teljesítendő versenyfelügyeleti bírság megfizetésre kötelezte. Indokolásában a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény (Fttv.) 3. § (3) bekezdés, 8. § (1)-(2) bekezdés, 9.§ és a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (Tpv.) 76. § és 78. § egyes rendelkezéseire hivatkozott.
- [8] Megállapította, hogy a felperes agresszív kereskedelmi gyakorlatot folytat 2016. április 15-étől azáltal, hogy alapértelmezett és stílusosan, formailag is kiemelt opcióként 10%-os többletösszeget alkalmaz a terminálokban, mert a nagy látogatottságú vendéglátóhelyeken olyan körülmények - tömeg, zaj, sorban állás, türelmetlen fogyasztók, illetve gyors, készpénzmentes, érintéssel megvalósuló (rutinszerű) fizetés és döntési helyzet – jellemzők, melyeknél a többletösszeg adásra vonatkozó pszichés nyomásgyakorlás alkalmas a fogyasztók tájékozott döntésének korlátozására. Rögzítette, hogy a felperes Fttv. 9. § (1) bekezdés szerinti felelőssége fennáll, mert a termék forgalmazásából árbevétele származott; a terminál célja a partnerek bevételeinek növelése, a borraivalók/adományok után pedig felperes arányos, százalékos mértékű jutalékra/díjazásra jogosult. Megállapította, hogy a 10%-os alapbeállítás nélkül a fogyasztóknak csak töredéke adott 10% borraivalót, addig a 10%-os alapbeállítással ez a mérték jelentős lett, mely növekményt a felperes is (7,8%-os) forgalom növeléssel reklámozta. Megállapította, hogy míg alapbeállítás nélkül a fogyasztók igen jelentős hányada egyáltalán nem adott borraivalót, addig az alapbeállítást követően jóval kisebb lett a borraivalót nem adók aránya, ami azt jelzi, hogy nem pusztán a mértékére, hanem a borraivalóadás tényére is befolyással lehet az alapbeállítás bevezetése. A terminál bevezetésére olyan rendezvényeken, fesztiválokban került sor, ahol a kiszolgálás jellegére tekintettel egyébként sem jellemző a borraivaló adása, így a partnerhálózat terjedése szükségszerűen hatással volt a borraivaló tényleges/átlagos mértékének a változására. A terminál felületén és az egyéb kereskedelmi kommunikációs eszközökön közzétett tájékoztatások alapján a fogyasztók által észlelt üzenet a vizsgált magatartással, az alapértelmezett és egyben a jatt-csúszka alkalmazásához használt kerettel kiemelt 10% mértékű többletösszeggel (borraivaló, adomány) kapcsolatban az, hogy a fogyasztásuk ellenértékén felül elvárt és bevett a további 10% többletösszeg megfizetése, függetlenül attól, hogy akarnak-e fizetni a kiszolgálás hozzáadott értékéért, és hogy akarnak-e ennyit fizetni. Az összehatást erősítette, hogy a terminál képernyőjén a 0-5-10-15-20% többletösszeg mértékek különböző betűmérettel és vastagsággal kerültek feltüntetésre, a betűméret növekedett a többletösszegek mértékével, továbbá a terminálon a borraivalót tartalmazó összeg jelent meg végösszeggként, a fogyasztás ellenértékét meghaladó betűmérettel. A partnerek általi tájékoztatás szerepét,

kivitelezhetőségét érintő felperesi hivatkozásokkal szemben annak tulajdonított kiemelt szerepet, hogy a borraivaló mértékének a változtathatósága nem jelenti ugyanazt a választási helyzetet, mint amikor a fogyasztó először a borraivaló adás tényéről dönt – így még a kiegészítő és semlegesen átadott információ birtokában sincs a fogyasztó ugyanabban a döntési szituációban, mintha a borraivaló kapcsán minden tekintetben maga döntene. Az iratlan etiketten és a változó trendeken kívül azonban több olyan fogyasztói döntést zavaró körülmény is azonosítható az alapbeállított borraivaló adás kapcsán, amely önmagában és összességében is nyomást gyakorol a fogyasztókra: nem bizonyított, hogy szükségszerűen kap arról a fogyasztó tájékoztatást, hogy a végösszegként megjelenített összeg (a borraivaló mértékének változtatása révén) még módosítható; nem kizárt, hogy a fogyasztó csak a kártyaleolvasón, egy kézi terminálon látja a fizetendő összeget; a valós vagy vélt társadalmi szokásoktól elmaradó magatartás (ügyleti döntés) fontolgatása is nyomasztó lehet a fogyasztók számára, és a 10%-os, vagy bármely más, nullától különböző mérték alapbeállítása azt sugallja, hogy ekkora mértékű borraivalót kell adni, ezzel a megjelenítéssel pedig az eljárás alá vont megzavarja az ügyleti döntési folyamat egészét. Az önkéntesség a felperes rendszerén nem valósul meg, mivel a fogyasztó alapértelmezett 10%-kal találkozik, így a fogyasztónak tevőleges magatartást azért kell tanúsítania, hogy ezt módosítsa, nem pedig azért, hogy egyáltalán adjon-e borraivalót/adományt; az előre beállított, alapértelmezett többletösszeg korlátozza a fogyasztó választási szabadságát és lehetőségét a tájékozott ügyleti döntés meghozatalára.

- [9] A bírság alkalmazása körében a figyelmeztetés törvényi korlátainak hiányát állapította meg a lehetséges fogyasztói sérelem, a gyakorlat kiterjedtsége, az érintett fogyasztói kör nagysága, a kifogásolt magatartás üzletpolitikát meghatározó eleme, valamint a jogsértő magatartásra készítő szerződéses gyakorlat miatt. A Gazdasági Versenyhivatal elnökének és a Gazdasági Versenyhivatal Versenytanácsa elnökének 12/2017. számú közleménye alapján a jogsértő kereskedelmi gyakorlat révén realizált nettó árbevétel tekintette a bírság kiinduló összegének, kiemelt súlyosító körülményként vette figyelembe, hogy a szolgáltatás újszerű, innovációs jellegű; a kereskedelmi gyakorlat intenzív volt, széles fogyasztói kört érinthetett éveken keresztül, és a felperes magatartása felróható volt. Kiemelt enyhítő körülményként vette figyelembe, hogy a felperes intézkedéseket tett a kereskedelmi gyakorlat átfogóbb módosítására, valamint azt, hogy a borraivaló mértékének módosíthatóságát is érintő kiegészítő tájékoztatásokat tett közzé. A bírság alapösszegét a kiinduló összegnél magasabb összegben vette figyelembe, ismétlődést nem állapított meg. Bírságcsökkentő tényezőként értékelte felperesnek az alperes elvárásainak is megfelelő módosításokra vonatkozó jelentősebb elköteleződését.

A kereset, a védírat

- [10] A felperes keresetében elsődlegesen az alperes határozatának megváltoztatását kérte akként, hogy a versenyfelügyeleti eljárást szüntesse meg, másodlagosan a határozat megváltoztatását akként, hogy a kiszabott bírság szankciót mellőzze. Harmadlagosan a határozat megváltoztatását a bírságszankció alkalmazása mellőzésével kérte a kis- és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló 2004. évi XXXIV. törvényre alapítottn. Negyedlegesen megváltoztatással a bírságösszeget jelképes 1 forintban kérte megállapítani.
- [11] Az elsődleges kereseti kérelméhez előadta, hogy nem folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatot, a jatt-csúszka alkalmazása nem volt alkalmas a fogyasztók zavarására és pszichés nyomás alá helyezésére, mert a képernyőn standard módon jelent meg a borraivaló/adomány mértéke, mely pszichikai nyomásgyakorlásra sem volt alkalmas, a 10%-os alapbeállítás a köztudomás szerinti mérték volt, és a borraivalót a fogyasztó minden esetben tudta módosítani,

a kapcsolódó edukációt pedig a fogyasztók és az elfogadóhelyek számára is biztosította. Hangsúlyozta, hogy a konkrét fizetésekkel kapcsolatos körülményekre nincs ráhatása, az üzleti partnerek tevékenységéért nem felelhet; a fogyasztók választási szabadságának jelentős korlátozása nem bizonyított, de ilyen korlátozás részéről a 45/2014. (II. 26.) Korm. rendelet 8/A. §-a alapján sem állhat fenn, a fogyasztók továbbá a tranzakciók több mint felénél el is tértek az alapbeállítástól.

- [12] A másod-, harmad- és negyedleges kereseti kérelmének alapjaként arra hivatkozott, hogy mint a Kkv tv. hatálya alá tartozó vállalkozással szemben a Tpv t. 78. § (8) bekezdése szerinti figyelmeztetés alkalmazható lett volna, de az alperes bírságkiszabás körében végzett mérlegelése is kirívóan okszerűtlen, mert nem nyert megfelelő bizonyítást a tényleges fogyasztói érdeksérelem, így az sem, hogy országos szinten a terminál a vendéglátó helyek kevesebb mint 1%-ánál jelent meg. Vitatta, hogy üzletpolitikájának az agresszív kereskedelmi gyakorlat eleme lenne, a fogyasztói ügyleti döntést befolyásoló körülmények tisztázatlanságához képest sérelmezte annak alperes általi megállapítását, hogy magatartása más vállalkozásokat is jogsértésre készítetett.
- [13] A negyedleges kereseti kérelem indokaként egyes súlyosító körülmények iratellenes, okszerűtlen értékelésére, harmadik személyek részvétele miatti felelősség megállapításra, valamint számos enyhítő körülmény ellenére a maximálishoz közeli bírságkiszabásra hivatkozott.
- [14] Az alperes kereset elutasítását kérte, perköltséget felszámított. Előadta, hogy határozatában részletezte a fogyasztók zavarásához vezető tényezőket, a felperes üzleti modellje az általa ideálisnak vélt 10%-os mértékű borraavaló/adomány értékének alapértelmezett beállítására épült, melyet felperes a partnereitől függetlenül dolgozott ki, felperes felelőssége az Fttv. 9. §-a szerint megállapítható, a terminál képernyőjének megjelenésébe felperes partnereinek nem lehet beleszólása, másrészt felperes borraavaló-forgalom arányában jogosult jutalékra, az pedig, hogy a hazai fogyasztók nem csak éttermekben, hanem rendezvényeken is 10%-ot elérő borraavalót szoktak adni, nem igazolt.
- [15] A szankció tekintetében előadta, hogy a Kkv-kal szemben alkalmazható figyelmeztetés nem kogens rendelkezés, hanem mérlegelési jogkörre tartozó döntés; a figyelmeztetés mellőzése tekintetében indokolási kötelezettségének eleget tett, a felperes gazdasági teljesítőképességét a részletfizetés engedélyezésénél vette a javára figyelembe.

A bíróság döntése és annak jogi indokai

- [16] A kereset alaptalan.
- [17] A bíróság a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (Kp.) 2. § (4) és 85. § (1) és (2) bekezdése szerint a közigazgatási tevékenység jogszerűségét eltérő törvényi rendelkezés hiányában a kereseti kérelem, a felek által előterjesztett kérelmek és jognyilatkozatok keretei között, a vitatott közigazgatási cselekmény megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján vizsgálja.
- [18] Az Fttv. 3.§ (1) bekezdése alapján tilos a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat. A 8.§ (1) bekezdés értelmében agresszív az a kereskedelmi gyakorlat, amely - figyelembe véve valamennyi tényt - pszichés vagy fizikai nyomásgyakorlással - akár a fogyasztóval szembeni hatalmi helyzet kihasználása, akár a fogyasztó zavarása révén - az adott helyzetben jelentősen korlátozza vagy alkalmas arra, hogy jelentősen korlátozza a fogyasztónak az áruval kapcsolatos választási vagy magatartási szabadságát, illetve

lehetőségét a tájékozott döntés meghozatalára, és ezáltal a fogyasztót olyan ügyleti döntés meghozatalára készíti, amelyet egyébként nem hozott volna meg, vagy erre alkalmas.

- [19] Az alperes nem önmagában a kijelző pszichikai nyomásgyakorlásra alkalmasságát és a felperes ezzel összefüggő magatartását értékelte. Az alapbeállítás pszichikai nyomásgyakorlásra való alkalmasságát többek között arra alapította, hogy az alpmérték beállításával a borraivaló/adományra való ügyleti döntés nem azzal az alapkérdéssel indul, hogy egyáltalán a fizető vendég/vásárló/szolgáltatást igénybe vevő akar-e borraivalót/adományt fizetni (a továbbiakban: döntési alaphelyzet). E pontról kiindulva a bíróság álláspontja szerint is adódik egy belső konfliktusos helyzet arra, hogy a fogyasztó meghozza és felvállalja azt a döntést, hogy nem kíván borraivalót/adományt fizetni. Ehhez képest a körülményeket illetően további változó, hogy ilyen alapbeállítás mellett a tudatos és mérlegelést igénylő fogyasztói döntéshez, meghozatalához a feltételek adottak-e. Az alperes indokolásában a fogyasztói magatartás, viselkedésmód két fő csoportjára vonatkozó elméleti megközelítést ismertetett, amelynek megfelelően a tudatos vásárlónak is az ilyen magatartás gyakorlásához kellő idő, figyelem, elmélyülés szükséges, a döntése nem kvázi automatizmus. E döntési folyamatot a felperes üzleti partnereinek szolgáltatásait jellemző külső körülmények (pl. zaj, tömeg, felfokozott lelki állapot, stb.) nem biztosítják. Azoknál az üzleti partnereknél pedig, ahol elvileg adottak is körülmények, a döntési alaphelyzet hiánya miatt a jellemzően konfliktuskerülő fogyasztók a borraivaló/adomány nemfizetés esetén szükségszerűen rákényszerülnek a döntési alaphelyzetnek megfelelő döntés felvállalására. A pszichikai nyomásgyakorlás megállapításához pedig elég, ha a véleményét kevésbé vállaló fogyasztó érdeksérelme az előbbi döntés (nemfizetés) felvállalása miatt fennáll. A terminál fesztiválokon, koncerteken történő használata esetén a zavaró körülmények pedig még a tudatos fogyasztót is ellehetetleníthetik a vásárlás, szűkebben a fizetés, azon belül pedig a borraivaló/adomány adásra vonatkozó ügyleti döntés meghozatalában, mert a minimális többletszolgáltatással (pl. ital kitöltése és átadása) járó ügyletek fizetési folyamataiban a borraivaló/adomány adás kérdésének felvetése a megszokottól eleve eltér, ekként a közbeékelte ügyleti döntés szükségessége sem feltétlenül tudatosul. Ilyen értelemben a tudatos fogyasztókat sem szolgálja az a sztenderd alapbeállítás, ami egy vendéglátóhelyhez képest a koncerteken, fesztiválokon igénybe vett szolgáltatások megfizetésénél nem várt ügyleti döntést igényel.
- [20] Miután az alapbeállítás nem a borraivaló/adomány-adás kérdésével indul, a fizetési folyamatban mindenképpen sérelmet okoz a fogyasztók egy körénél a pozitív mértékre vonatkozó alapbeállítás. Ezzel szemben nem elfogadható az a felperesi megközelítés, hogy a borraivalót/adományt mindenképpen egy alapösszeggel kell beállítani, mert ekkor szükségszerűen felvetődik a kérdés, hogy ki határozhatja meg a fogyasztó helyett, hogy rögtön a borraivaló/adomány mértékéről, és ne a borraivaló/adomány-adás alapkérdéséről döntsön. A fogyasztóvédelmi szempontból nem elfogadható felperesi kérdésfelvetés miatt pedig nem bír relevanciával a borraivaló/adomány átlagolhatósága, valamint az sem, hogy mely mérték milyen helyzetben tekinthető köztudomásúnak.
- [21] Az Fttv. 9.§ (1) bekezdése szerint a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértéséért felel az a vállalkozás, amelynek a kereskedelmi gyakorlattal érintett áru értékesítése, eladásának ösztönzése közvetlenül érdekében áll.
- [22] Megalapozatlan a felperes arra vonatkozó állítása is, amely szerint az általa hivatkozott edukáció révén minden, a terminált bármely minőségében használó személy a készpénzmentes borraivaló/adomány-adás lehetőségével tisztában volt. Az emberi figyelem

nem minden esetben és körülmények között koncentrált, mely a vásárlások ügyleti folyamataira is igaz. Nem lehet elfogadni, hogy a rendszerhasználatra vonatkozó edukáció teljes mértékben célt ér, emiatt pedig az eseti felperesi ellenőrzéssel, továbbá a felelősség szerződéses kizárásával nem lehet függetlenedni a tényleges a kereskedelmi gyakorlattal járó felelősségtől.

- [23] A felperes az agresszívnek minősített kereskedelmi gyakorlatért felel azért is, mert az általa kínált szolgáltatáshoz kapcsolódó eszközön a kialakítás, az alapbeállítás elvégzése alapvetően a felperes érdekkörébe esett, hiszen a felperes anyagilag érdekelt a borralaló/adomány adásában. Az alapbeállítás bevételnövelő hatását maga is állította a saját szolgáltatásához kapcsolódó üzleti kommunikációban, amely elsődlegesen az üzleti partnereknek szólt, de a világhálón bárki számára is elérhető volt. Az alperes a piac, továbbá a borralaló és adományra vonatkozó ismeretek átfogó elemzésével jutott helyesen arra a következtetésre, hogy az alapbeállítással a fogyasztókra gyakorolt pszichés hatás révén a döntési alaphelyzet helyett felperes a beállítással már egyből a mértékre vonatkozó döntési helyzetet generált. Ez egyértelműen a felperesnek volt betudható; felperes bármely olyan szerződéses ajánlatot elutasíthatott volna, amely nem tőle származóan tartalmazta az alaplémértékes beállítást. A felperes ezért alaptalanul hivatkozott a 45/2014. (II. 26.) Korm. rendelet 8/A. §-ára és az üzleti partnerek vizsgálatának hiányára. A döntési alaphelyzettől eltérő ügyleti döntéshez kapcsolódó edukációs tevékenység pedig alkalmatlan a felelősség alóli mentesülésre.
- [24] Az alperes a jelentős korlátozásra alkalmasság kérdésében a Vj/66/2014. számú ügyben hozott döntését megfelelő eltéréssel adaptálta, elismerve a felperes szolgáltatását igénybe vevők igényérvényesítési lehetőségét a terminál alaplémértékes igénybevételére és alkalmazására. Ugyanakkor, mivel a felperes nem zárkózott el az általa propagált megoldástól, üzleti partnerei pedig alaplémértékes beállítással vették igénybe a terminálokat, felelősségét felperes nem zárhatja ki, figyelemmel e körben is a már értékelt anyagi érdekelttségére.
- [25] Az alperes a vizsgálattal érintett időszak alapbeállítás értékelését az ügy összes releváns és feltárt tényeinek együttes mérlegelésével végezte. Az alperes empirikus tényadat-elemzése kitért a megelőző időszak alapbeállításához kapcsolódó forgalmi adatokra, az összehasonlító elemzés pedig rámutatott, hogy az alaplémértékes beállítást követően jelentősen megemelkedett a 10%-os borralaló/adomány adás. E tényadatok pedig ellentmondásban vannak felperesnek azzal az állításával, amely szerint az alaplémérték 56%-os arányú módosításából kizárólag arra lehet következtetni, hogy a fogyasztók a borralaló/adomány-adásra vonatkozó ügyleti döntéseiket minden esetben képesek voltak meghozni, és a kereskedelmi gyakorlat hatása nem volt jelentős.
- [26] A Kp. 85.§ (5) bekezdése alapján mérlegelési jogkörben megvalósított közigazgatási cselekmény jogszerűsége körében a bíróság azt is vizsgálja, hogy a közigazgatási szerv hatáskörét a mérlegelésre való felhatalmazásának keretei között gyakorolta-e, a mérlegelés szempontjai és azok okszerűsége a közigazgatási cselekményt tartalmazó iratból megállapíthatóak-e. A Tpv. 78.§ (3) bekezdése szerint a bíróság összegét az eset összes körülményeire - így különösen a jogsérelem súlyára, a jogsértő állapot időtartamára, a jogsértéssel elért előnyre, a jogsértő piaci helyzetére, a magatartás felróhatóságára, az eljárást segítő együttműködő magatartására, a jogsértő magatartás ismételt tanúsítására, gyakoriságára - tekintettel kell meghatározni. A jogsérelem súlyát különösen a gazdasági verseny veszélyeztetettségének foka, a végső üzletfelek érdekei sérelmének köre, kiterjedtsége alapozhatja meg. (8) bekezdése szerint a kis- és középvállalkozásokról, fejlődésük

támogatásáról szóló 2004. évi XXXIV. törvénynek a hatósági ellenőrzést végző szervek részéről a bírságtól való eltekintésre vonatkozó rendelkezései a versenyfelügyeleti eljárásban nem alkalmazhatók. Az említett törvény szerinti mikro-, kis- vagy középvállalkozással (a továbbiakban együtt: kis- vagy középvállalkozás) szemben az első esetben előforduló, nem az EUMSZ. 101. vagy 102. cikkébe ütköző jogsértés esetén az eljáró versenytanács bírság kiszabása helyett figyelmeztetést is alkalmazhat, ha a vállalkozásnak az eljárás során tanúsított magatartása alapján alaposan feltételezhető, hogy a vállalkozás jövőbeni magatartásának jogszerűsége, az újabb jogsértés elkövetésétől való tartózkodása így is biztosítható.

- [27] A mérlegelési jogkörben hozott bírságszankció tekintetében az alperes helyesen idézte a Kp. rendszerében is irányadó joggyakorlatot (Kúria Kf.V.37.650/2018/5., Kfv.VI.37.538/2017/11.), és a Tptv. 78. § (8) bekezdését is helyesen értelmezte. Az alperes diszkrecionális jogkörében dönthetett arról, hogy alkalmazza a bírságszankciót felperessel szemben. Ennek során figyelemmel volt arra is, hogy a határozat rendelkező részében előírt kötelezettség teljesítéséhez kellő súlyt rendeljen, ugyanakkor a részletfizetés biztosításakor a felperes Kkv. minőségét is értékelte, ezáltal is arányosítva a szankciót.
- [28] A felperes alaptalanul állította, hogy a jogsértést csak a fogyasztói panaszok súlyozhatják, mert a közvetlen bizonyítékokon kívül a hatásra következtetést engedő tények, adatok együttese is releváns. E körben különösen az alperes által értékelésbe vont forgalmi adatoknak, az azokban az alapbeállítás alkalmazásával megfigyelt változásnak van jelentősége, ami egyben számadatokkal igazolt tárgyi súlyt is alátámaszt. A gyakorlat kiterjedtsége és a fogyasztói kör nagysága tekintetében a felperes által alkalmazott összevetés torz eredményre vezet. A KSH szerinti valamennyi vendéglátóhely nem releváns számadat, mivel az elektronikus fizetési rendszer nem elterjedt. A felperes üzleti, szerződéses kapcsolatai révén nagyforgalmú vendéglátóhelyeken és eseményeken is egyaránt jelen van, amit a hatás és az érintett fogyasztói kör szempontjából nem lehetett figyelmen kívül hagyni. Továbbá az érintett fogyasztói kör nagyságrendjére utal a határozat 67. pontjában rögzített táblázatos kimutatás, amely a vizsgált időszakon belüli, tényleges tranzakció-számot rögzít, a juttatás mértékével együtt. Az agresszív kereskedelmi gyakorlatot az alperes az alapbeállítás és a mérték alkalmazásával, a felperes ebbéli szerepének értékelésével állapította meg, és a már kifejtettek szerint a felperesi edukációt is okszerűen értékelte.
- [29] A másod-, harmad-, és negyedleges kereseti kérelmekhez kapcsolódóan a felperes terhére megállapított jogsértést vitató érveket a bíróság a fentiek szerint nem osztotta. A felperes a mérlegelési jogkör tekintetében hivatkozott iratellenességről, okszerűen bizonyíték-mérlegelésről, értékelés nélkül maradt enyhítő körülményről szóló állításait nem részletezte, így azokat a bíróság sem tudta érdemben vizsgálni.
- [30] A bíróság mindezek alapján megállapította, hogy az alperes határozata a kereseti kérelem által vitatott körben nem jogszabálysértő, ezért a keresetet a Kp. 88. § (1) bekezdés a) pontja alapján elutasította.
- [31] A bíróság a felperest a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 83.§ (1) bekezdés alapján kötelezte az alperes perköltségének megfizetésére, összegét a felszámíthatóhoz képest a 32/2003. (VII.22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdés alkalmazásával mérsékelte, mellyel a védirat elkészítésével járó munka díjigényét 100.000 forintban ismerte el.

[32] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.), 39. § (1) bekezdése és 42. § (1) bekezdése a) pontja és 45/A. § (2) bekezdése alapján számított 1.200.000 forint kereseti illeték viselésére a felperes köteles, melyről a bíróság az Itv. 59. § (1) bekezdése, valamint a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 101. § (1) bekezdése, 102. § (1) bekezdése, továbbá a 31/2017. (XII.27.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján rendelkezett.

[33] Az ítélet ellen a fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2020. szeptember 17.

dr. Huber Gábor s.k.
a tanács elnöke

dr. Robotka Imre s.k.
előadó bíró

dr. Nagy Péter s.k.
bíró